

Læregrunnlaget for kvinners prestedtjeneste:

Hvorfor nevner biskopene kirkens læregrunnlag?

I biskopenes uttalelse om Ordinasjon og kollegia felleskap 16. okt 2020 skyver biskopene foran seg kirkens læregrunnlag. Men hva sier det?

I punkt 1 i uttalelsen sies det at kirken forstår læregrunnlaget slik at kallet til tjenesten med Ord og sakrament gjelder både for kvinner og menn. Da er mitt spørsmål til Preses Olav Fykse Tveit: Hvor i læregrunnlaget står dette? Hva får kirken til å forstå læregrunnlaget slik? Bibelen (hoved dokumentet i læregrunnlaget) sier noen helt annet. Bla at kvinnene skal tie når menigheten samles... de skal underordne seg, som også loven sier. (1 Kor 14,34) og Mannen er kvinnens hode, slik Kristus er kirkens hode. Som kirken underordner seg Kristus, skal kvinnene underordne seg sine menn i alt. (Ef 5,23-24) Samtidig sies det videre til mannen at han skal elske kvinnen som sin egen kropp og gi sitt liv for henne, slik Kristus gav sitt liv for oss mennesker. Følger mannen dette blir det lite kvinneundertrykking.

Det står ingenting om at kvinner og menn skal likestilles i prestedtjeneste i Bibelen.

Er ikke dette en ren politisk sak, der kirken har fulgt tidsånden og føyd seg etter hva som er politiske korrekt i dag? Kirken mente ikke dette for eksempel 50 år siden. Den katolske kirke - verdens største kirke, er ikke enig. De holder fremdeles fast på det kirken har ment var riktig, siden den ble startet for ca 2000 år siden. Bibelen inneholder naturlig nok mye mer det jeg har nevnt om kvinnes og menns roller både i kirken og i samfunnet som det blir for mye å drøfte her, så dette blir også en oppfordring til å ta frem Bibelen og sjekke selv. Evt søke i en nettBibel.

Kvinnens tjeneste som prester i biskopenes uttalelse, begrunnes med at det er nødvendig, viktig, en velsignelse, en rikdom og at det har vært det offisielle syn i flere tiår.....

Kirkemøtet har vedtatt dette og alle nåværende biskoper ordinerer kvinner. Altså er begrunnelsen for at dette er riktig er kun hva vi mennesker gjør nå, mener og har sagt de siste tiår, ikke hva læregrunnlaget sier.

I punkt 3 er uttalelsen litt mer sannferdig i og med at en her snakker om kirkens lære og dens ordninger. Ja, kvinnelige prester er en ordning i kirken, men det kan ikke begrunnes i læregrunnlaget. Det må begrunnes i noe utenfor læregrunnlaget. Det må begrunnes i tidens tanker.

Så snakkes det om godt arbeidsmiljø, bare for kvinnene, ikke for de som vil holde fast på kirkens klassiske forståelse av kvinnes tjeneste i menigheten. Og biskopene forbyr de som har en klassisk forståelse av dette å ta noen konsekvenser av deres tro. Troen skal *ikke* vise seg i gjerning!! Dette er det motsatte av hva kirkens læregrunnlag lærer om dette. Hvis ikke vår tro får konsekvenser for hva du gjør, har du ingen tro, kun en død tro. (Hebr 4,2, Jak 2,17+26) Oppfordrer virkelig biskopene til en usynlig tro?

Skal kirken skape et godt arbeidsmiljø for alle, må en ta hensyn både til kvinner og menn.

Det er ikke lett i denne saken. Kanskje det kan være en ide med noen prostier for bare kvinner og noen bare for menn? I denne uttalelsen er det bare kvinnene som det tas hensyn til. Altså de som ikke forholder seg til hvordan læregrunnlaget har blitt forstått frem til i dag. Dette er dypt betenkelig og diskriminerende overfor de klassisk troende prestene i kirken.

Så i siste punkt nr 6 kommer biskopene endelig til det som burde stått øverst. Den norske kirkes ordninger. Det er dette det er snakk om. Kvinneprest tjenesten er en ordning i Den norske kirke, som vanskelig finner noen begrunnelse i læregrunnlaget til kirken. Derfor er det

utidig og tåkelegene av biskopene å late som læregrunlaget sier noe annet enn det faktisk gjør.

Når dere forsvarer tidsånden og politikk i kirken, så vær ærlig og si som det er!

av Jo Hedberg, Bønnelista.no